

Φυλλάδιο Γ

$$\Gamma 1. \mathcal{S} = \{ \alpha + b\sqrt[3]{2} \in \mathbb{R} \mid \alpha, b \in \mathbb{Z} \} \subseteq \mathbb{R}.$$

Ισχύει $0 = 0 + 0\sqrt[3]{2} \in \mathcal{S}$. Έστω $x, y \in \mathcal{S}$.

$$\text{Τότε } x = a + b\sqrt[3]{2}, \text{ με } a, b, c, d \in \mathbb{Z}$$
$$y = c + d\sqrt[3]{2}$$

$$\bullet x - y = \underbrace{(a-c)}_{\in \mathbb{Z}} + \underbrace{(b-d)\sqrt[3]{2}}_{\in \mathbb{Z}} \in \mathcal{S}.$$

$$\bullet xy = (a + b\sqrt[3]{2})(c + d\sqrt[3]{2}) = ac + ad\sqrt[3]{2} + bc\sqrt[3]{2} + bd\sqrt[3]{4}$$

$$= (ac + bd\sqrt[3]{4}) + (ad + bc)\sqrt[3]{2}. \text{ Ενώ ισχύει}$$

$$ad + bc \in \mathbb{Z}, \text{ δεν ισχύει } ac + bd\sqrt[3]{4} \in \mathbb{Z},$$

εκτός αν $bd = 0$. Προϊήματι, αν $bd \neq 0$

$$\text{και } ac + bd\sqrt[3]{4} = k \in \mathbb{Z}, \text{ τότε:}$$

$$\sqrt[3]{4} = \frac{k - ac}{bd} \in \mathbb{Q}, \text{ άτοπο.}$$

Άρα $\mathcal{S}$: όχι υποδακτύλιος του $\mathbb{R}$. ■

Γ2. Έστω $(r, s) \in U(R \times S)$. Τότε, υπάρχει $(x, y) \in R \times S$ (άρα $x \in R$ και $y \in S$) έτσι ώστε

$$(r, s) \cdot (x, y) = 1_{R \times S} = (x, y) \cdot (r, s), \text{ άρα:}$$

$$(rx, sy) = (1_R, 1_S) = (xr, ys) \Rightarrow \begin{cases} rx = 1_R = xr \\ sy = 1_S = ys \end{cases}$$

που σημαίνει ότι το $r \in R$ είναι αντιστρέψιμο με $r^{-1} = x$ και το $s \in S$ είναι αντιστρέψιμο με $s^{-1} = y$, οπότε $r \in U(R)$ και $s \in U(S)$,

δηλαδή $(r, s) \in U(R) \times U(S)$. Επομένως έχουμε $U(R \times S) \subseteq U(R) \times U(S)$ (i).

Αντίστροφα, έστω $(r, s) \in U(R) \times U(S)$. Τότε $r \in U(R)$ και $s \in U(S)$, δηλαδή:

$$\begin{cases} r r^{-1} = 1_R = r^{-1} r \\ s s^{-1} = 1_S = s^{-1} s \end{cases}$$

Έτσι, $(r^{-1}, s^{-1}) \in R \times S$ και

$$(r, s) \cdot (r^{-1}, s^{-1}) = (r r^{-1}, s s^{-1}) = (1_R, 1_S) = 1_{R \times S}$$

$$(r^{-1}, s^{-1}) \cdot (r, s) = (r^{-1} r, s^{-1} s) = (1_R, 1_S) = 1_{R \times S}.$$

Αυτό σημαίνει ότι $(r, s) \in U(R \times S)$. Έτσι,

$$U(R) \times U(S) \subseteq U(R \times S) \quad (ii)$$

Από (i), (ii) προκύπτει: $U(R \times S) = U(R) \times U(S)$.

• Εφαρμογή για $R = \mathbb{Z}_5$ και $S = \mathbb{Z}_3$.

Εφ' όσον 3, 5: πρώτοι αριθμοί έπεται

$R = \mathbb{Z}_5$: σώμα και $S = \mathbb{Z}_3$: σώμα,

άρα: $U(\mathbb{Z}_5) = \mathbb{Z}_5^* = \{ [1]_5, [2]_5, [3]_5, [4]_5 \}$

$$U(\mathbb{Z}_3) = \mathbb{Z}_3^* = \{ [1]_3, [2]_3 \}$$

Συνεπώς: $U(\mathbb{Z}_5 \times \mathbb{Z}_3) = U(\mathbb{Z}_5) \times U(\mathbb{Z}_3) =$

$$= \left\{ ([1]_5, [1]_3), ([1]_5, [2]_3), ([2]_5, [1]_3), ([2]_5, [2]_3), \right. \\ \left. ([3]_5, [1]_3), ([3]_5, [2]_3), ([4]_5, [1]_3), ([4]_5, [2]_3) \right\}$$

■

Γ3. Γνωρίζουμε ότι $ab = 1_R$ (*) και θα αποδείξουμε ότι $ba = 1_R$. Έστω $ba = x$.

Τότε: $(ba)b = xb \Rightarrow b(ab) = xb \xrightarrow{(*)}$

$b \cdot 1_R = xb \Rightarrow 1_R \cdot b = x \cdot b$ (**). Αν $b = 0_R$

τότε λόγω (**): $0_R \cdot 0_R = 1_R \Rightarrow 0_R = 1_R$, άτοπο.

Άρα $b \neq 0_R$. Ο R δεν έχει διαπρέτες του μηδενός, δηλαδή R : περιοχή. Σε κάθε περιοχή ισχύουν οι νόμοι διαφραγής, οπότε:

(**): $1_R \cdot b = x \cdot b \xrightarrow{b \neq 0_R} 1_R = x \Rightarrow \boxed{1_R = ba}$,

όπως θέλαμε. ■

Γ4. (i) Έστω $f: \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{Z}_4$ με $f(x) = [x]_4$.

Ο f είναι (επι)μορφισμός δακτυλίων.

Ο $\mathbb{Z}$ είναι ακέραια περιοχή ενώ ο

$\mathbb{Z}_4$: όχι ακέραια περιοχή. (4: σύνθετος)

(ii) Έστω $f: R \rightarrow S$ ισομορφισμός δακτυλίων και έστω R : περιοχή. Θα αποδείξουμε όπ και ο S είναι περιοχή. Έστω λοιπόν

$x, y \in S$ με $xy = 0_S$ και θα αποδείξουμε όπ $x = 0_S$ ή $y = 0_S$. Πράγματι,

$$\bullet x \in S \xrightarrow[\text{των } S]{f: \text{επι}} \exists a \in R, f(a) = x$$

$$\bullet y \in S \xrightarrow[\text{των } S]{f: \text{επι}} \exists b \in R, f(b) = y$$

$$\text{Άρα, } xy = 0_S \Rightarrow f(a)f(b) = 0_S \xrightarrow[\text{μορφισμός}]{f:}$$

$$f(ab) = f(0_R) \xrightarrow[\text{1-1}]{f:} ab = 0_R \xrightarrow[\text{περιοχή}]{R:}$$

$$a = 0_R \text{ ή } b = 0_R. \text{ Αν } a = 0_R \text{ τότε}$$

$$x = f(a) = f(0_R) = 0_S. \text{ Αν } b = 0_R \text{ τότε}$$

$$y = f(b) = f(0_R) = 0_S. \text{ ΆΡΑ: } x = 0_S \text{ ή } y = 0_S,$$

όπως θέλαμε. $\blacksquare$

Γ5. Θέτουμε $R = M_2(\mathbb{R})$

$$S = \left\{ \begin{bmatrix} a & 0 \\ 0 & a \end{bmatrix} \in R \mid a \in \mathbb{R} \right\} \subseteq R.$$

Όπως θυμίζουμε ο R δεν είναι σώμα
(πχ. R : όχι μεταθετικός).

► S : υποδακτύλιος του R :

• $0 = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \in S$. Επίσης, αν $A = \begin{bmatrix} a & 0 \\ 0 & a \end{bmatrix} \in S$

και $B = \begin{bmatrix} b & 0 \\ 0 & b \end{bmatrix} \in S$ τότε:

$$A - B = \begin{bmatrix} a-b & 0 \\ 0 & a-b \end{bmatrix} \in S \quad \text{και} \quad AB = \begin{bmatrix} ab & 0 \\ 0 & ab \end{bmatrix} \in S$$

• Τέλος, $I_2 = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \in S$.

Συμπερασματικά, ο S είναι υποδακτύλιος του R

με $1_S = I_2 = 1_R$.

► S : μεταθετικός: Για κάθε $A = \begin{bmatrix} a & 0 \\ 0 & a \end{bmatrix} \in S$

και κάθε $B = \begin{bmatrix} b & 0 \\ 0 & b \end{bmatrix} \in S$ έχουμε:

$$AB = \begin{bmatrix} ab & 0 \\ 0 & ab \end{bmatrix}$$

$$BA = \begin{bmatrix} ba & 0 \\ 0 & ba \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} ab & 0 \\ 0 & ab \end{bmatrix} = AB \quad \checkmark$$

► S: σώμα · Θα αποδείξουμε $U(S) = S^*$,

δηλαδή ότι κάθε μη-μηδενικός πίνακας του S αντιστρέφεται.

Έστω $A = \begin{bmatrix} a & 0 \\ 0 & a \end{bmatrix} \in S$ με $A \neq 0$. Τότε:

$a \neq 0$ και $\det(A) = a^2 \neq 0$, οπότε

υπάρχει ο $A^{-1} = \frac{1}{\det(A)} \begin{bmatrix} a & 0 \\ 0 & a \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \frac{a}{a^2} & \frac{0}{a^2} \\ \frac{0}{a^2} & \frac{a}{a^2} \end{bmatrix}$

$$\Rightarrow A^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{a} & 0 \\ 0 & \frac{1}{a} \end{bmatrix} \text{ με } A^{-1} \in S \text{ και}$$

$$AA^{-1} = I_2 = A^{-1}A, \text{ οπρά } A \in U(S).$$

Γ6. (i) Ο $\mathbb{Z}[i]$ δεν είναι σώμα διότι
(θεωρία) έχουμε δείξει ότι:

$$U(\mathbb{Z}[i]) = \{-i, i, -1, 1\} \neq \mathbb{Z}[i]^*$$

(ii) Ο $\mathbb{Q} \times \mathbb{Q}$ δεν είναι σώμα: Γενικά,
έχουμε δείξει ότι το επί γινόμενο $R \times S$
δύο δακτυλίων R και S δεν είναι περιοχή
(τα $(0_R, 1_S), (1_R, 0_S)$ είναι διακριτά των μηδένων)
οπότε ούτε σώμα.

(iii) Θεωρία: $\mathbb{Z}_n$: σώμα $\Leftrightarrow n$: πρώτος

Άρα, $\mathbb{Z}_{13}$: σώμα.

Γ7. (i) Έστω $f: \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{Z}$ μορφισμός
δακτυλίων. Ισχύει ότι $f(1) = 1$.

• $\forall n \in \mathbb{N}$: $f(n) = f(\underbrace{1+1+\dots+1}_{n\text{-φορές}})$ $\xrightarrow{f}$ μορφισμός

$$\underbrace{f(1) + f(1) + \dots + f(1)}_{n\text{-φορές}} = n \cdot f(1) = n$$

• Ισχύει: $f(-1) + f(1) \stackrel{f: \text{μορφ.}}{=} f(-1+1) = f(0) = 0$

άρα $f(-1) = -f(1) = -1$. (*)

• $\forall n < 0$: $f(n) = f((-n) \cdot (-1)) \stackrel{-n \in \mathbb{N}}{f: \text{μορφ.}} f(-n) f(-1)$

$-n \in \mathbb{N}$ (*) $(-n) \cdot (-1) = n$.

Τελικά, $f(n) = n, \forall n \in \mathbb{Z}$. ($f = \text{Id}_{\mathbb{Z}}$)

(ii) Θεωρία: Αν $f: R \rightarrow S$ είναι μορφοτισμός δακτυλίου τότε ο πυρήνας $\text{Ker}(f)$ της f είναι ιδεώδες του R .

• Αν υπάρχει μορφοτισμός δακτυλίου $f: \mathbb{Q} \rightarrow M_2(\mathbb{R})$ τότε $\text{Ker}(f)$: ιδεώδες του $\mathbb{Q}$. Αφαι $\mathbb{Q}$: ούρα, έπεται $\text{Ker}(f) = \{0\}$ ή $\text{Ker}(f) = \mathbb{Q}$.

Συνεπώς, δεν υπάρχει μορφοτισμός δακτυλίου

$f: \mathbb{Q} \rightarrow M_2(\mathbb{R})$ με $\text{Ker}(f) = \mathbb{Z}$.

(iii) Έστω $\varphi: \mathbb{Z}_p \rightarrow \mathbb{Z}_3$ μορφισμός δακτυλίων

Επειδή $\mathbb{Z}_p$: σώμα και $\text{Ker}(\varphi)$: ιδεώδες του $\mathbb{Z}_p$, έπεται $\text{Ker}(\varphi) = \{[0]_p\}$ ή $\text{Ker}(\varphi) = \mathbb{Z}_p$

1^η περίπτωση: $\text{Ker}(\varphi) = \{[0]_p\}$: Τότε η φ είναι και 1-1 και από 1^ο θεώρημα

ισομορφισμών δακτυλίων, $\mathbb{Z}_p \cong \text{Im}(\varphi)$,

άρα: $p = |\mathbb{Z}_p| = |\text{Im}(\varphi)| \leq |\mathbb{Z}_3| = 3$, άτοπο.

2^η περίπτωση: $\text{Ker}(\varphi) = \mathbb{Z}_p$. Τότε $[1]_p \in \mathbb{Z}_p$

$\Rightarrow [1]_p \in \text{Ker}(\varphi) \Rightarrow \varphi([1]_p) = [0]_3$

$\xrightarrow[\text{μορφ.}]{\varphi} [1]_3 = [0]_3$, άτοπο.

• Σε κάθε περίπτωση καταλήγουμε σε άτοπο.

Ώστε, δεν υπάρχουν μορφισμοί δακτυλίων

από των $\mathbb{Z}_p$ στον $\mathbb{Z}_3$

Γ8. Θεωρούμε τον δακτύλιο $R = \mathbb{Z} \times \mathbb{Z}$
και την απεικόνιση $\varphi: \mathbb{Z} \times \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{Z}$ με
 $\varphi(n, m) = n$.

(i) Ο $\mathbb{Z} \times \mathbb{Z}$ έχει διαγώνιους του μηδενός
(όπως κάθε ευδιάγνιστο δακτύλιο)

(ii) φ : μορφοϊσμός δακτύλιου:

$$\begin{aligned} \blacktriangleright \varphi((n, m) + (n', m')) &= \varphi(n+n', m+m') \\ &= n+n' \\ &= \varphi(n, m) + \varphi(n', m') \end{aligned}, \quad \forall (n, m), (n', m') \in \mathbb{Z} \times \mathbb{Z}$$

$$\begin{aligned} \blacktriangleright \varphi((n, m) \cdot (n', m')) &= \varphi(nn', mm') \\ &= nn' \\ &= \varphi(n, m) \cdot \varphi(n', m') \end{aligned}, \quad \forall (n, m), (n', m') \in \mathbb{Z} \times \mathbb{Z}$$

$$\blacktriangleright \varphi(1_{\mathbb{Z} \times \mathbb{Z}}) = \varphi(1, 1) = 1 = 1_{\mathbb{Z}}$$

(iii) φ : επιμορφοϊσμός: Έστω $k \in \mathbb{Z}$. Τότε

$$(k, 0) \in \mathbb{Z} \times \mathbb{Z} \quad \text{και} \quad \varphi(k, 0) = k.$$

Από (ii), (iii) και 1^ο Θεώρημα Ισομορφισμών Δακτύλιων προκύπτει: $\mathbb{Z} \times \mathbb{Z} / \ker(\varphi) \cong \mathbb{Z}$.

Επειδή ο $\mathbb{Z}$ δεν έχει διαυρέτες του μηδενός (ως ακέραια περιοχή) έπεται λόγω ισομορφισμού ότι και ο δακτύλιος-πηλίκο $\mathbb{Z} \times \mathbb{Z} / \ker(\varphi)$ δεν έχει διαυρέτες του μηδενός (βλέπε και Άσκηση Γ4(ii)).

• Για $R = \mathbb{Z} \times \mathbb{Z}$ και $I = \ker(\varphi) \triangleleft R$ έχουμε το παράδειγμα για την Γ8.

■

$$79. I+J = \{x+y \in R \mid x \in I, y \in J\} \subseteq R.$$

(i) Αρχικά, γνωρίζουμε ότι $J \subseteq I+J$.

Σχόλιο: Έχουμε αποδείξει ότι το $I+J$ είναι ιδεώδες του R , άρα και υποδακτύλιος του R , με μηδενικό στοιχείο το 0_R αλλά δεν γνωρίζουμε αν το $I+J$ έχει μονάδα.

• $0_R \in J$ (διότι J : ιδεώδες του R):

• Αν $x, y \in J$ τότε: $\in J$ οριστικά $x-y \in J$.

• Έστω $r \in I+J$ και $x \in J$. Θα αποδείξουμε ότι $rx \in J$ και $rx \in J$. Πράγματι, αφού $r \in I+J$, έπεται $r = a+b$ με $a \in I, b \in J$.

Άρα: $rx = (a+b)x = ax + bx \in J$ διότι

$$\left. \begin{array}{l} a \in I \subseteq R, b \in J \subseteq R, x \in J \\ J: \text{ιδεώδες} \end{array} \right\} \Rightarrow ax, bx \in J$$

$$\underline{\underline{J \subseteq (R, +)}} \Rightarrow ax + bx \in J.$$

Με ανάλογα επιχειρήματα:

$$xr = x(a+b) = xa + xb \in J.$$

Ώστε J : ιδεώδες του $I+J$.

(ii) Θεωρούμε $f: I \rightarrow I+J/J$ με

$$f(x) = x+J. \quad (x \in I \xrightarrow{I \subseteq I+J} x \in I+J)$$

► f : μορφισμός δακτυλίου: Για κάθε $x, y \in I$ έχουμε:

$$\bullet f(x+y) = (x+y)+J = (x+J) + (y+J) = f(x) + f(y)$$

$$\bullet f(xy) = xy+J = (x+J) \cdot (y+J) = f(x) \cdot f(y)$$

► f : επί των $I+J/J$: Έστω $r+J \in I+J/J$.

Τότε $r \in I+J$, δηλαδή: $r = a+b$ με $a \in I$
 $b \in J$

$$\text{Έτσι: } f(a) = a+J = (a+J) + J \quad \frac{b \in J}{b+J=J}$$

$$(a+J) + (b+J) = (a+b)+J = r+J.$$

$$\blacktriangleright \text{Ker}(\varphi) = \{ x \in I \mid \varphi(x) = 0_{I+J/J} \} = \\ = \{ x \in I \mid x+J = J \} = \{ x \in I \mid x \in J \} = I \cap J \trianglelefteq I$$

Από 1^ο Θεώρημα Ισομορφισμών Δακτύλιων,

$$I / \text{Ker}(\varphi) \cong \text{Im}(\varphi) \iff \boxed{I / I \cap J \cong I + J / J}$$

↑
Ισομορφισμός δακτύλιων
που δεν έχουν απαραίτητα μονάδα

Π10. Εφ' όσον I, J ιδεώδη του δακτύλιου R , ορίζονται οι δακτύλιοι-πηλικά R/I και R/J . Θεωρούμε την απεικόνιση

$$\varphi: R/I \rightarrow R/J \text{ με } \varphi(x+I) = x+J$$

Ⓐ φ : καλά ορισμένη: Έστω $x+I = y+I \in R/I$ και θα αποδείξουμε ότι $\varphi(x+I) = \varphi(y+I)$.

$$\text{Πράγματι, } x+I = y+I \iff x-y \in I \xrightarrow{I \subseteq J} \implies$$

$$x-y \in J \Rightarrow x+J = y+J \Rightarrow f(x+J) = f(y+J),$$

ὡπως δένεται.

(B) f : μορφισμός Σακνλίου: Για κάθε

$x+I, y+I \in R/I$ έχουμε:

$$\begin{aligned} \bullet f((x+I)+(y+I)) &= f((x+y)+I) = (x+y)+J \\ &= (x+J)+(y+J) \\ &= f(x+I)+f(y+I) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \bullet f((x+I) \cdot (y+I)) &= f(xy+I) = xy+J \\ &= (x+J)(y+J) \\ &= f(x+I) \cdot f(y+I) \end{aligned}$$

$$\bullet f(1_{R/I}) = f(1_R+I) = 1_R+J = 1_{R/J}$$

(Γ) f : επί των R/J : Έστω $\tilde{y} \in R/J$. Τότε

$$\tilde{y} = x+J \text{ με } x \in R. \text{ Δέντω } \underline{\underline{\tilde{x} = x+J \in R/I}}$$

$$\text{και έτσι: } \underline{\underline{f(\tilde{x})}} = f(x+J) = x+J = \underline{\underline{\tilde{y}}}$$

$$\begin{aligned}
\textcircled{\Delta} \text{Ker}(f) &= \{x+I \in R/I \mid f(x+I) = 0_{R/I}\} \\
&= \{x+I \in R/I \mid x+J = J\} \\
&= \{x+I \in R/I \mid x \in J\} \\
&= J/I \trianglelefteq R/I
\end{aligned}$$

Από $\textcircled{A}$ - $\textcircled{\Delta}$ και το 1^ο Θεώρημα
 Ισομορφισμών Δακτυλίων έχουμε:

$$R/I / \text{Ker}(f) \cong \text{Im}(f) \iff$$

$$\iff \boxed{R/I / J/I \cong R/J}$$